

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเรียนการสอนภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล จึงต้องปลูกฝังผู้เรียนให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจ หลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้และการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยรักการอ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่นๆ สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล มีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทยและวรรณคดีทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความงามในชีวิต (วรรณิ โสมประยูร, 2542, หน้า 42) ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคม และเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม (กรมวิชาการ,

2556, หน้า 6) การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กลุ่มสาระอื่นๆ และใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้อย่างดี การกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ในการนำไปใช้สอนจริงครูจะต้องจัดในลักษณะบูรณาการ ธรรมชาติของภาษาเป็นเรื่องของทักษะ ซึ่งจะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีการฝึกทักษะต่างๆ ต่อเนื่องกันไป เช่น การแจกลูกคำในมาตราต่างๆ การจับใจความการเลือกใช้คำให้ตรงกับ ความหมาย การเขียนเรื่องแสดงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ จิตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปตัดสินใจ การแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต โดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ, 2545 หน้า 21) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดแนวจัดการศึกษาไว้เป็นหมวด 4 ว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนพัฒนา ตนเองตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ จุดเน้นของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ต้องเกิดขึ้นใน ตัวผู้เรียนประกอบด้วยความรู้ ครอบครั้ว ชุมชน ชาติและสังคมโลก วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬาและภูมิปัญญา คณิตศาสตร์ ภาษา เน้นการใช้ภาษาและนิสัยรักการอ่าน การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต กระบวนการ เรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ฝึกกระบวนการคิด การจัดการ การแก้ปัญหา ฝึกประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง ฝึกปฏิบัติ ผสมผสานความรู้ต่างๆ อย่างสมดุลและได้สัดส่วน ปลูกฝังค่านิยมคุณธรรม และสร้างนิสัยตั้งถามควบคุมไปกับการเรียนรู้วิชาต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2543, หน้า 13)

จากความสำคัญและจุดมุ่งหมายดังกล่าวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการเอาใจใส่ และการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู รวมไปถึงผู้ปกครอง นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนหนองบ่อวิทยานุกูล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

คือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉลี่ย ร้อยละ 73.00 ต่ำกว่าที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ ร้อยละ 80.00 สาเหตุมาจากการที่นักเรียนอ่านไม่ออก ไม่รู้จักประสมคำ หรืออ่านออกแต่ไม่แตกฉาน ไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถสรุปความได้ ขาดความพร้อมในการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจและยังขาดการฝึกอ่านที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สิ่งที่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำนั้น ยังเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมในรูปแบบเดิมใช้รูปแบบวิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย ส่งผลให้การพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนจะต้องใช้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ยังมีน้อย โดยเฉพาะทักษะการอ่านซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความรอบรู้และแตกฉานในสติปัญญา

ปัญหาที่ครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จทั้ง 5 สาระการเรียนรู้เท่าที่ควร โดยเฉพาะการอ่าน ซึ่งพบว่าเป็นปัญหามาก เพราะนักเรียนยังอ่านไม่ออก แจกถูกและสะกดตัวผสมคำไม่คล่อง อ่านซ้ำ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ยังไม่มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา วิธีสอนของครู ลักษณะบทเรียน สื่อการเรียนการสอน ไม่เหมาะสมกับความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน

จากข้อมูลสภาพปัญหา ความสำคัญ และหลักการดังกล่าว ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวครูผู้สอน ควรจะมีการศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ให้ทั้งความรู้ทักษะการคิด ความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆ กัน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความแม่นยำ จดจำง่าย และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จัดระบบเชื่อมโยงความคิดต่างๆ เข้าด้วยกัน

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย พร้อมทั้งวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองบ่อวิทยานุกูล อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เขต 22 พบว่าในปีการศึกษา 2559 นักเรียนมีปัญหาทางการอ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้องและอ่านไม่ออก เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำไม่ได้ย่อมส่งผลให้มีปัญหาทางการเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและการที่นักเรียน

อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องยังมีผลกระทบต่อไปในการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น อีกด้วย

ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาเด็กที่มีปัญหา จึงได้ศึกษาพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำเพื่อนำมาแก้ปัญหา จึงพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะจะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนและ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัญหาของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาของการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 หรือไม่ อย่างไร
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน สะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหา ด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีความสำคัญของการวิจัยดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของผู้เรียน
2. ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านมาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมตาม ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านได้

4. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่เน้นต่อการสนองต่อความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และสนองต่อเป้าหมาย ในพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โรงเรียนหนองบ่อวิทยานุกูล อำเภอนาแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 22

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โรงเรียนหนองบ่อวิทยานุกูล อำเภอนาแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เขต 22 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผ่านการทดสอบการอ่านสะกดคำตามคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษา จำนวน 20 ข้อ นักเรียนไม่สามารถอ่านคำพื้นฐานที่กำหนดได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

2.2.3 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นเนื้อหา โดยแบ่งออกเป็น 4 ชุด ดังนี้

ชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำตามรูปคำ

ชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำอักษรควบกล้ำ

ชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำอักษรนำ

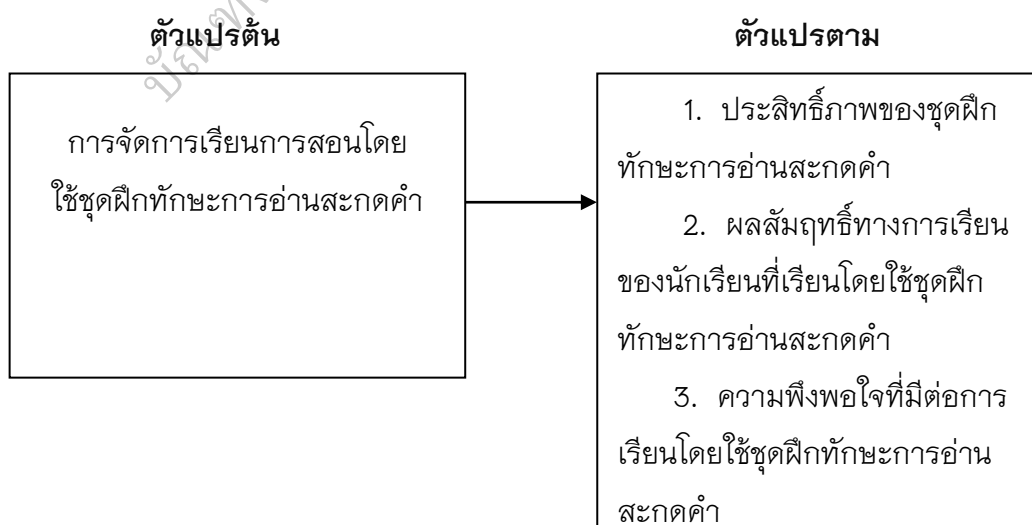
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น จำนวน 20 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาจัดกิจกรรม สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ในช่วงเวลานอกตารางเรียน คือ ก่อนเลิกเรียน เวลา 15.00 – 16.00 น. ตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2559 – 30 ธันวาคม 2559 รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

1. **ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ** หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้พัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ประกอบด้วย

1.1 ชุดฝึกทักษะ สำหรับการเรียน มีทั้งหมด 4 ชุด

1.2 คู่มือครู เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอนประกอบด้วยคำแนะนำ แผนจัดการเรียนรู้

2. **การอ่านสะกดคำ** คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมๆ กับการอ่านและการสอนอ่านคำจะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้ว ต่อไปก็จะต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่

จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ มิฉะนั้นนักเรียนจะ อ่านจับใจความไม่ได้และอ่านได้ช้า

3. **ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80** หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ที่เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่คาดหวังไว้ โดยกำหนดไว้ดังนี้ คือ

3.1 เกณฑ์ 80 ตัวแรก (E₁) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80

3.2 เกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80

4. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

5. **ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน
สะกดคำ** หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ที่เกิดจากการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน
สะกดคำ หลังจากที่ได้เรียนรู้ซึ่งได้วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาอ่านไม่ออก
โรงเรียนหนองบ่อวิทยานุกูล อำเภอนาแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
เขต 22 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้สูงขึ้นมีทักษะการอ่านดีขึ้น
3. นักเรียน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน